

Hauch: Som hele denne Sag foreligger og under Hensyn til de lange og mange Forhandlinger, der i sin Tid har været ført om Lovforslagets Principper, ogsaa i dette høje Ting, skal jeg afholde mig fra at komme ind paa en Omtale af disse Principper. Jeg skal herom kun sige, at jeg for min Del ikke har kunnet dele de Betæneligheder, der har fundet Udtryk overfor Gennemførelsen af Lovforslagets Hovedprincip: Tilladelse til Farvning af Margarine. Det stiller sig jo ogsaa saadan, at der nu i begge Ting, saa vidt man kan se, er et betydeligt Flertal for Gennemførelsen af denne Forandring paa Margarinelovgivningens Omraade. Den højtærede Landbrugsminister har gentagne Gange gjort den Bemærkning, at det høje Folketing havde vist en fremtrædende Begrænsning med Hensyn til at stille Ændringsforslag, og en paaskønnelsesværdig Begrænsning i Virkeligheden, i Betragtning af den omhyggelige Behandling, som Sagen har gennemgaaet her i Tinget. Jeg kan ogsaa tiltræde den højtærede Landbrugsministers Bemærkninger om, at de Ændringer, der her er foretaget, i ingen Henseende berører Principperne. Men selv om man altsaa i det høje Folketing har vist en stærk Begrænsning i Henseende til at foretage Ændringer, kan det just ikke siges, at man under Behandlingen af Lovforslaget har vist nogen særlig stærk Begrænsning i Henseende til Udtalelser derom. Under Hensyn dels til disse Udtalelser, dels til Udvalgets Betænkning er der et Par Ting, som jeg gerne vil knytte nogle Bemærkninger til.

Der har i Folketinget været Forslag fremme om, at Margarinefabrikanterne skulde betale, hvad det koster at faa Kontrollen udført. Man har henvist til, at der er andre Omraader, ogsaa indenfor Landbruget, hvor der betales herfor af vedkommende Erhverv — jeg skal indskrænke mig til at nævne et enkelt Eksempel: vore Svineslagterier. Det har imidlertid ikke vist sig muligt i det andet høje Ting at samle et Flertal om en Ændring af Lovforslaget, som førte til den Ordning, at Margarinefabrikanterne kom til at betale, hvad Margarinekontrollen koster, og under Forhandlingerne naaede man til den Opfattelse, at det vilde være rigtigst at tage hele det Spørgsmaal op som et selvstændigt Spørgsmaal: *hvor* der overhovedet kan være Tale om at paalægge Erhvervsvirksomheder at betale saadanne Kontrolforanstaltninger, som Samfundet maatte finde det rigtigst at gennemføre for

at sikre enten Produktionen eller Salget. Under Hensyn hertil skal jeg ikke stille Forslag om, at Sagen tages op paa nærværende Tidspunkt. Jeg vilde have fundet det rimeligt, om man havde gennemført det Ønske, der var fremme i Folketinget; men da det nu ikke er Tilfældet, finder jeg ikke Anledning til paa nærværende Tidspunkt at rejse Spørgsmaalet paa ny, navnlig ogsaa under Hensyn til, at vi har faaet at vide, at der af Landbrugsministeriet vil blive foretaget Overvejelser af hele dette Spørgsmaal for alle de Erhvervsgrene, det kan tænkes at berøre.

Et Forhold, som ogsaa har givet Anledning til mange Udtalelser i Folketinget, er fremkaldt derved, at en af vore Statskonsulenter i Aar har foretaget en Rejse til Australien og New Zealand for at studere Mejeriforholdene der og for at høste Erfaringer med Hensyn til de Foranstaltninger, som disse vore Konkurrenter iærksætter for at sikre Afsætningen og for at skaffe de bedst mulige Vilkaar for Produktionen i det hele. Der blev da fremsat Ønske om, at man skulde spørge Hr. Statskonsulent Sørensen om de Erfaringer, han har gjort under sit Ophold paa New Zealand og i Australien. Man spurgte ham telegrafisk, og man fik et telegrafisk Svar, som ikke var meget klart — det tror jeg at turde sige uden at gaa den Mand, der har svaret, for nær. Han svarede i sit Telegram, at han ikke saa sig i Stand til at besvare Spørgsmaalet udtømmende, fordi han savnede Materiale. Det forekommer mig, at dette var et tilstrækkeligt Svar i denne Forbindelse. Det har Statskonsulent Sørensen imidlertid ikke ment, idet han har tilføjet, at han maatte nære store Betæneligheder ved Gennemførelsen af en Lovgivning, der kunde stille Margarinen gunstigere i Konkurrencen med Smørret paa de fremmede Markeder. Jeg ved ikke, hvorpaa Hr. Sørensen bygger den Opfattelse, han her giver Udtryk, og det er der ingen herhjemme, der i Øjeblikket ved, og det forekommer mig at være det noget pinlige i Sagen. Rent personlig har jeg ikke nogen Tro til, at Statskonsulent Sørensen har indhøstet Erfaringer, der giver ham Bæret til at fremsætte vægtige Indvendinger mod Lovforslaget, og jeg kan i denne Forbindelse ikke lade være med at minde om de Udtalelser om dette Emne, der er fremsat af vor mangeaarige Statskonsulent i England, som bor ovre paa Hovedmarkedet. I de sidste Udtalelser, han fremsætter, giver han ikke Udtryk for nogen Betænelighed ved Gennemførelsen af de foreslaaede Farvningsbestemmelser, og jeg til-